

GJYKATA KOMUNALE NE PRIZREN

P. nr. 955/10

Më: 3 Qershor 2011

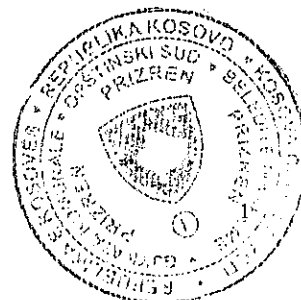
NE EMËR TE POPULLIT

Gjykata komunale ne Prizren, ne një panel te përbërë prej tre gjyqtarëve, gjyqtaret te EULEX-it Dean Pineles, si kryetar i trupit gjykues dhe Witold Jakimko si dhe gjyqtari vendor Skender Cocaj si anëtar te trupit gjykues te asistuar me procesmbajtësen Vlora Johnston ne rastin penal kundër:

Shemsije Sheholli, e lindur me 27.11.1957 ne fshatin Heretic, komuna e Podujevës, e bija e Hasanit dhe Selimes, tani me banim ne Prishtinë ne lagjen bregu di diellit, zona jugore, ndërtesa 3 hyrja 4 banesa nr.12 ne Prishtine, te kryer fakultetin juridik, ish gjyqtare e gjykatës komunale te Prishtinës, me gjendje te mesme ekonomike, shqiptare, shtetase e Republikës se Kosovës, e akuzuar konform aktakuzës Pp. nr. 1122/10 te ushtruar me 06.09.2010 si ne vijim:

Sheholli me 04.05.2006 ne cilësinë e kryetarit te trupit gjykues ne gjykatën komunale te Prishtinës, ne lenden civile te paditëseve Gani Kamberi dhe Muhamet Kamberi te dy nga Prishtina, me qellim te përfitimit te kundërligjshëm material për veti apo personin tjetër, me te cilën nxjerrin vendimin e kundërligjshëm ku sipas pohimit te përfaqësuesit te të paditurit KNI Ramiz Sadiku, nga Prishtina, nxjerr aktvendimin C. nr. 802/2004 dhe C. nr. 812/2004, pa prezencën e paditësit ne shqyrtimin kryesor, konfirmon se paditësit Gani dhe Muhamet Kamberi kane blere objektet komerciale nr. 55 qe përfshijnë 22.82m2 dhe lokalet te tjera tregtare nr. 54 qe përfshijnë 22.82m2, secilën lokal tregtar ne vlere prej 57.050DM, Këto lokale gjinden ne qendrën tregtare ne sheshin e Dardanisë ne Prishtine, zona jugore, niveli B. Ne vazhdim pavarësisht detyrës se saj qe te konfirmoj dhe te vërtetoj faktet sikurse qe janë dhënë me poshtë ajo dështoi te kryej si ne vijim; qe te prezantoj ndonjë prove apo fakt me qellim te konfirmimit te pronarit origjinal te objekteve te lokale te shituara, te konfirmoj te drejtën e pronësisë mbi pronësinë shoqërore dhe publike ne Kosove, te vërtetoje sipas personit se cili ishte ne posedim te këtyre objekteve tregtare ne momentin e shitjes, te konfirmoje lidhur me kontratat e lidhura ndërmjet palëve me qellim te konfirmimit nëse ato ishin valide dhe legjitime, te konsideroj faktin nëse pronësia shoqërore dhe publike duhet te tjetërsohen apo te shiten personit individual.

Gjykata pas mbajtjes se shqyrtimit kryesor me 2 dhe 3 Qershor 2011, ne prani te prokurores publike Ariana Shajkovci, te pandehurës Shemsije Sheholli me avokatin mbrojtës Zait Xhemali, nxori aktgjykimin si ne vijim:

AKTGJYKIMIN

E pandehuri Shemsije Sheholli nëpërmjet kësaj **LIROHET NGA AKUZAT**, sepse nuk është provuar se ajo ka kryer aktin për të cilën akuzohet konform nenit 390 (3) të Kodit të Procedurës Penale të Kosovës,

Konform nenit 103 paragrafi 1 i lidhur me nenin 99 paragrafi 2, nen paragrafët 1 deri në 5 të KPPK-se të gjitha shpenzimet e nevojshme të Sheholli do të paguhet nga burime buxhetore të Kosovës.

ARSYETIM

1. HISTORIA PROCEDURALE

Më 11 Nëntor, 2009 Zyra e Prokurorisë Publike të Qarkut në Prishtinë lëshoi një aktvendim për fillimin e hetimit ndaj Sheholli, Qazim Fazlija dhe Emrush Dibrës.

Më 28 Janar, 2010 Zyra e Prokurorisë Publike të Qarkut në Prishtinë lëshoi një vendim për ndërprerjen e hetimeve ndaj Sheholli në lidhje me veprën penale për keqpërdorim të pozitës zyrtare ose të autorizimit.

Më 29 Janar 2010 Zyra e Prokurorisë Publike të Qarkut në Prishtinë ka ngritur aktakuzë PP nr. 192/09 në Gjykatën e Qarkut në Prizren. Aktakuza asnjëherë nuk u konfirmua.

Më 30 Mars, 2010 rasti ishte marrë përsipër nga EULEX-i pas kërkesës së Sheholli. Në të njëjtën kohë lënda Sheholli ishte ndarë nga lënda Fazlija dhe Dibrës.

Më 6 Shtator, 2010 aktakuza e datës 2 Shtator 2010 është ushtruar në Gjykatën Komunale në Prizren dhe më 27 shtator, 2010, Gjykata Komunale në Prizren konfirmoi aktakuzën.

Më 27 Tetor 2010 Sheholli ka ushtruar në Gjykatën Supreme të Kosovës një kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë. Më 14 Janar 2011 Gjykata Supreme nxjerrë një vendim me të cilin e refuzoi kërkesën e Sheholli.

II. PROVA TE SHQYRTUARA

Gjatë seancave gjyqësore më 2 dhe 3 Qershor 2011 personat e mëposhtëm u dëgjuan:

- Dëshmitari Arben Hasi, zyrtari ligjor i Agjencisë Kosovare të Mirëbesimit (AKM)
- e pandehura Shemsije Sheholli

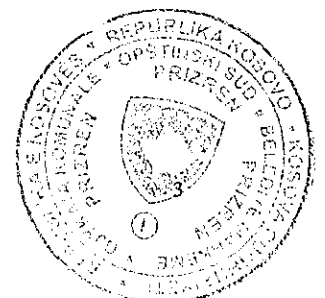

Në bazë të nenit 368 paragrafi 1, nen paragrafi 3 i Kodit të Procedurës Penale të Kosovës (KPPK-se) dhe me marrëveshjen e palëve thëniet e mëposhtme janë konsideruar si të lexuar nga të dhënat:

- Shënimet e marrjes ne pyetje te Gani Kamberit me 08.10.2009 pranë policisë
- Shënimet e marrjes ne pyetje te Gani Kamberit me 02.12.2009 pranë prokurorisë
- Shënimet e marrjes ne pyetje te Muhamet Kamberit me 08.10.2009 pranë policisë
- Shënimet e marrjes ne pyetje te Muhamet Kamberit me 02.12.2009 pranë prokurorisë
- Shënimet e marrjes ne pyetje te Shemsije Shehollit me 04.11.2009 pranë policisë
- Shënimet e marrjes ne pyetje te Shemsije Shehollit me 03.12.2009 pranë prokurorisë

Provat me shkrim:

1. Gjkata komunale e Prishtinës, aktgjykimit 2.12.2005, C.nr. 3056/2004
2. Gjkata komunale e Prishtinës, aktgjykimit 22.3.2005, C.nr. 202/2005
3. Gjkata komunale e Prishtinës, aktgjykimit 9.3.2006, C.nr. 2062/04
4. Gjkata komunale e Prishtinës, aktgjykimit 4.10.2005, C.nr. 101/2005
5. Gjkata komunale e Prishtinës, aktgjykimit 27.6.2006, C.nr. 9/2004
6. Gjkata komunale e Prishtinës, aktgjykimit 20.2.2006, C.nr. 976/2005
7. Gjkata komunale e Prishtinës, aktgjykimit 27.4.2006, C.nr. 2386/04
8. Gjkata komunale e Prishtinës, aktvendim 27.10.2009, C.nr. 2422/2008
9. Gjkata komunale e Prishtinës, aktvendim 29.5.2007, C1.nr. 22/07
10. Gjkata komunale e Prishtinës, aktvendim 25.1.2005, C1.nr. 82/04
11. Gjkata komunale e Prishtinës, aktvendim 2.7.2009, C1.nr. 332/2007
12. Gjkata komunale e Prishtinës, aktvendim 25.6.2009, C.nr. 622/2006
13. Gjkata komunale e Prishtinës, aktvendim 5.3.2007, C.nr. 1822/2003
14. Gjkata komunale e Prishtinës, aktvendim 31.3.2005, C.nr. 2742/2004
15. Padia e Gani Kamberit (C-802/4) e ushtruar ne gjykatën komunale te Prishtinës
16. Padia e Muhamet Kamberit (C-812/04) e ushtruar ne gjykatën komunale te Prishtinës
17. Shkresa nga AKM-ja tek Ramiz Sadiku, 9.8.2002
18. Shkresa nga AKM-ja tek drejtori i Ramiz Sadiku, 4.9.2002
19. Shkresa nga AKM-ja tek drejtori i Ramiz Sadiku, 21.10.2002
20. Shkresa nga AKM-ja tek drejtori i Ramiz Sadiku,, 7.3.2003
21. Shkresa nga AKM-ja tek drejtori i Ramiz Sadiku,, 7.3.2003
22. Shkresa nga AKM-ja tek Ferat Zhdrella, 25.8.2003
23. Shkresa nga AKM-ja tek Ramiz Sadiku,, 6.1.2004
24. Shkresa nga Ramiz Sadiku tek AKM-ja/Prishtina, 6.1.2004
25. Shkresa nga Ramiz Sadiku tek AKM-ja/Prishtina, 7.1.2004
26. Shkresa nga AKM-ja tek drejtori i zyrës kadastrale ne Prishtine, 26.2.2003
27. Procesverbali i takimit te komisionit zgjedhor / Ramiz Sadiku, 30.12.2003
28. Deklarata financiare nga AKM-ja tek Ramiz Sadiku, 21.3.2004

III. DEKLARATA E FAKTEVE DHE ARSYEVE

Në aktakuzë, e pandehura është akuzuar për lëshimin e dy vendimeve të paligjshme gjyqësore, të dyte më 4 Maj 2006, siç është përshkruar në pjesën hyrëse të këtij vendimi. Shqyrtimi gjyqësor është mbajtur më 02-3 qershor, 2011.

Faktet kritike në këtë rast janë të padiskutueshme. Çfarë është kontestuar është konkluzioni që mund të nxirren nga faktet: nëse i pandehuri ka kryer një shkelje të Nenit 346, lëshimin e vendimeve të paligjshme gjyqësore. (në pjesën kujtuese të këtij vendimi trupi gjykues do të përdor thjesht vetëm mbiemrin e te pandehurës).

Pozita e Prokurorit Publik është që i pandehuri është penalisht përgjegjës për dy vendimet në fjalë sepse ato ishin të kundërligjshme. E pandehura dhe avokati i saj mbrojtës zihem me furi se aktgjykimet e saja nuk ishin të kundërligjshme, dhe në vazhdim se ajo nuk kishte qellim që të përfitonte profite të paligjshme materiale.

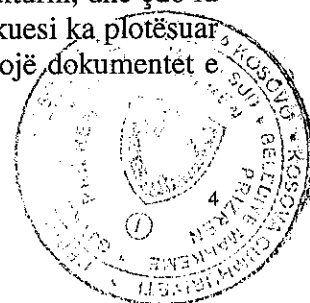
Para luftës, gjatë viteve 1990, Ndërmarrja Shoqërore i njohur tani si Ramiz Sadiku, ishte nën menaxhimin dhe kontrollin serb dhe i njohur si Gip Grading. Ajo ishte në biznesin e ndërtimit, dhe ka ndërtuar një ndërtesë, duke përfshirë objekte tregtare, në pjesën e Dardanisë në Prishtinë. Pas luftës, ndërmarrja u rikthye në menaxhimin dhe kontrollin e shqiptarëve, dhe rifilloi emrin e saj të ish Ramiz Sadiku.

Ndërtesa në fjalë ishte dëmtuar nga vandalizmi dhe kishte nevojë për riparime të konsiderueshme. Ndërmarrja ka ndërtuar pastaj lokalet tjera tregtare në të njëjtin vend me qëllim të shitjes së tyre në tregun e hapur. Të ardhurat nga shitja do të përdoren për të paguar punonjësit dhe të kompletojnë punën e riparimit.

Prioriteti i parë për blerjen e këtyre objekteve është dhënë për të punësuarit e ndërmarrjes. Gani Kamberi ishte i tillë një punonjës, dhe më 9 shkurt 2001, ai dhe Ramiz Sadiku hyri në një blerje dhe shiti kontrata, ku ai ra dakord të blejë, dhe Ramiz Sadiku rënë dakord për të shitur, një nga lokalet tregtare në vendin e Dardanisë. Një kontratë e ngjashme është kryer nga Muhamet Kamberi, djali i Gani, dhe Ramiz Sadiku më 26 Shkurt 2001.

Ajo doli të jetë e pamundur për legalizimin e kontratave, sepse lejen e ndërtimit supozohet që është lëshuar gjersa ndërmarrje ishte nën kontrollin serb, nuk mund të gjendet. Përpjekjet janë bërë nga Ramiz Sadiku për të marrë autorizimin për shitjen e objekteve nga autoritetet përkatëse komunale, por këto përpjekje ishin të pasuksesshme.

Në vitin 2004, Gani Kamberi ka paraqitur një kërkesë për konfirmim të pronësisë në Gjykatën Komunale të Prishtinës, C-802 / 4. Muhamet Kamberi ka paraqitur një kërkesë të ngjashme, C-812/04. Çdo padi ka identifikuar Ramiz Sadiku si të paditurin, dhe çdo iu referua kontratën nga viti 2001. Për më tepër, çdo kërkesë pohoi se kërkuesi ka plotësuar të gjitha përgjegjësit të tij, por se i padituri kishte dështuar që të sigurojë dokumentet e nevojshme për konfirmimin e kontratës.

Shqyrtimet kryesore në këto dy padi u mbajtën para gjykatës pranë gjyqtarës Sheholli, i pandehuri, më 4 Maj 2006. I padituri u shfaq me një përfaqësues të autorizuar, dhe pranoi se padit ishin të sakta. Në çdo rast, gjyqtarja Sheholli lëshoi një aktgjykim me pranim i cili miratoi kërkesën, dhe konfirmoi se kërkuesi, në bazë të kontratës 2001, kishte blerë lokalet afariste në fjalë, e kishte paguar çmimin e plotë të blerjes, dhe kishte marrë posedim.

Gjykata hyri ne vendimet të saj pa shqyrtim të mëtejshëm të dëshmime për shkak të marrëveshjes së palëve. Agjencia Kosovare e Mirëbesimit, me të cilat NSH Ramiz Sadiku u rendit në atë kohë, nuk u emërua nga kërkuesi si e paditur, as që ishte njoftuar për gjykimet. Këto fakte - jo shqyrtimit të mëtejshëm të provave dhe jo përfshirja e AKM-në se fundi kane rezultuar në hetimet e policisë dhe akuza nga prokurori.

Ndërsa kushtetuta e Kosovës siguron imunitet për gjyqtarët që veprojnë brenda fushëveprimit të përgjegjësive të tyre zyrtare, ky imunitet nuk zbatohet për shkelje të qëllimshme të ligjit.

Neni 107 (imuniteti)

1. Gjyqtarët, përfshirë edhe gjyqtarët porotë, gëzojnë imunitetin nga ndjekja penale, paditë civile dhe shkarkimi nga funksioni, për vendimet e marra, votimin e bërë, mendimin e shprehur dhe për veprimet e tjera të ndërmarra që janë brenda fushëveprimit të detyrave dhe përgjegjësive të tyre si gjyqtarë.
2. Gjyqtarët, përfshirë edhe gjyqtarët porotë, nuk gëzojnë imunitet dhe mund të shkarkohen nga funksioni, kur të kenë shkelur ligjin me qëllim.

Neni 346 i KPK-se është miratuar qe te adresoj ca shkelje te qëllimshme te ligjit.

Neni 346 i KPK-se ka qenë në fuqi për të adresuar disa shkeljeve të caktuara të qëllimshme të ligjit. Ajo lexon, në pjesën përkatëse, si më poshtë:

“ Një gjyqtar ... të cilët, me qëllim të përfitimit të kundërligjshëm të dobisë pasurore për vete ... ose për personin tjetër ose të shkaktojë dëm personit tjetër, nxjerr vendim të kundërligjshëm dënohet me burgim prej gjashtë muajve në pesë vjet” .

Ligji përbëhet nga disa elemente, secila prej të cilave duhet të jetë i dëshmuar si vijon:

1. I pandehuri duhet të jetë gjyqtar;
2. Gjyqtari duhet të veprojnë me qëllim të përfitimit të kundërligjshëm të dobisë pasurore për vete ose një tjetër, ose të shkaktojë dëm në një tjetër, dhe
3. Në mbështetje të synimit për të marrë një dobi pasurore të kundërligjshme apo të shkaktojë dëm, gjyqtari duhet të nxjerrë një vendim të paligjshëm.

Nuk ka asnjë mosmarrëveshje se e pandehura ishte gjyqtarja e Gjykatës Komunale në kohën e shkeljes së pretenduar. Kështu, elementi i parë i krimit ka qenë i kënaqur me lehtësi. Megjithatë, dëshmi në lidhje me elementet e tjera është shumë më problematike.

Në shqyrtimin gjyqësor, Prokurori Publik u përqendruan vetëm në çështjen nëse vendimet e lëshuar nga gjykatësi Sheholli ishin të paligjshme, siç kërkohet nga elementi i tretë i krimit. Siç vërehet më sipër, ky ishte thelbi i rastit të Prokurorit: aktgjykimet ishin të paligjshme dhe për këtë arsye ka pasur shkelje të Nenit 346. Në veçanti, prokurori pohoi se sipas rregulloreve në fuqi të UNMIK-ut Agjencia Kosovare e Mirëbesimit ishte pale e nevojshme dhe se rastet duhet të ketë qenë të adresuara në Dhomën e Veçantë, prandaj aktgjykimet ishin të paligjshme.

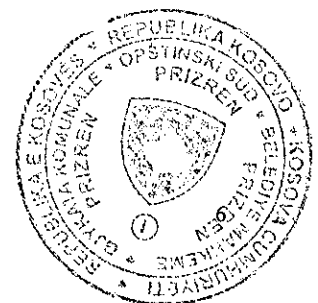
E pandehura kundërshtoi me prova dhe argument se aktgjykimet në fakt ishin të ligjshme. Në thelb, ajo argumentoi se gjykimet ishin deklarative dhe jo themelore, dhe se ata thjesht konfirmuan marrëdhëniet midis paditësit dhe të paditurit, dhe nuk kërkojnë ndonjë veprim nga ana e të paditurit ose të një pale të tretë. Prandaj, nuk ishte nevoja për të përfshirë AKM-në ose Dhomën e Veçantë.

Ajo ofroi në aktgjykimet dëshmi të tjera nga vetja dhe gjyqtarë të tjerë për të treguar qëllimin e saj dhe për të treguar se ajo e dinte dallimin midis llojeve të ndryshme të aktgjykimeve, e dinte kur një rast duhet t'i referohet Dhomës së Veçantë, dhe lëshoi aktgjykimet e saj në përputhje me rrethanat. Pozita e saj ka fituar, mbështetur nga dëshmia e avokatit nga AKM-ja, i cili ishte thirrur si dëshmitar fakti dhe jo si përfaqësues i palës së dëmtuar, se qasja e të pandehurit për kërkesa të tilla ishte vështirë e pazakontë (as ne te kundërtën ishte e pazakontë për t'iu referuar rastet të tilla në Dhomën e Posaçme).

Neni 346 nuk përmban një përkufizim të “vendimit të paligjshëm”. Prandaj, gjykata e ka konsultuar komentimin e ligjit të ish-Jugosllavisë, neni 243, shkelja e ligjit nga një gjyqtar, për udhëzim. Ndërsa ligji i atëhershëm është formuluar ndryshe nga neni 346, kjo do të përfshijë të njëjtën sjellje. Komenti diskuton kalimin e një dokumenti të paligjshme si forma më tipike të punës ilegale të gjyqtarit, dhe përcakton dokumentet e paligjshme të përfshijë, ndër të tjera, verdiktet dhe aktgjykimet.

“ E cila kundërshton Kushtetutën, një ligj ose një dokument vetë-geverisëse. Shkelja e ligjit duhet të interpretohet si kalon çdo vendim në kundërshtim me ligjin”.

(Komentari i Kodit Penal të Serbisë, 1995, botimi i 5, “ Savremena Administracija” , Beograd, Srzentic Nikolla dhe Ljubisha Lazareviq.)

Për fat të keq, ky koment nuk është veçanërisht i dobishëm. Në thelb thekson një tautologji: të bëjë një vendim të paligjshëm është për të marrë një vendim që bie ndesh me ligjin. Ai është gjithashtu tepër e gjerë në fushën e saj, ai do të duhej të përfshijë çdo vendim që bie ndesh me një ligj. Megjithatë, është një fakt i jetës gjyqësore që shumë vendime e kundërshtojnë ligjin, duke kërkuar korrigjim nga një gjykatë më e lartë. Në të vërtetë, Neni 402 i KPPK-se parashikon që një vendim mund të kundërshtohet për shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, dhe për një shkelje të ligjit penal. Sigurisht, neni 346 nuk duhet të interpretohen për të përfshirë çdo vendim që rezulton në ndryshim të këtyre ligjeve. Nëse është kështu, shumë pak gjyqtarë do të ishin në lenë në banke.

Është mendimi i kësaj gjykate, pra, se një vendim i paligjshëm në bazë të nenit 346 duhet të jetë ai që është qartësisht i paligjshëm. Kjo do të thotë, një vendim për të cilën nuk mund të ketë debat apo pyetje, të tilla si shqiptimi i një dënimi me burg, kur ligji parashikon vetëm për një gjobë, ose të dënohet i pandehuri pa mbajte te gjykimit.

Është përfundimi i gjykatës se aktgjykimet e të pandehurit nuk ishin aq të qartë të gabuara, nëse plotësisht e gabuar, si të paligjshme. Kjo është pikëpamja e gjykatës se nxjerrja e këtyre vendimeve bie brenda spektrit të gjerë të gjyqësorit të pranueshme vendim-marrjes në të gjitha rrethanat e rastit, kronologjia e ngjarjeve, diferencimi gjyqtarit mes rasteve të cilat duhet t'i referohet Dhomës së Posaçme dhe ata që nuk kanë nevojë, praktikë e zakonshme midis gjyqtarëve komunale, ngarkesa e punës së rëndë në gjykatë, dëshmia e dëshmitarit nga AKM-ja, dhe natyrën e vete aktgjykimëve.

Gjykata tani do të adresoj elementin e qëllimit. Siç vërehet më sipër, e pandehura duhet të ketë vepruar me qëllim të përfitimit të kundërligjshëm të dobisë pasurore. Gjykata beson se elementi i qëllimshëm i këtij krimi kërkon nga Prokuroria për të dëshmuar “dashje direkte”, pasi që ky termi është përcaktuar në nenin 15 (2) të KPK-se, “Personi vepron me dashje direkte kur ai ose ajo është i vetëdijshëm së tij apo aktin e saj dhe dëshiron kryerjes së saj”.

Duke shqyrtuar me kujdes të dhënat në këtë rast, gjykata është goditur nga mungesa e provave nga Prokuroria në lidhje me qëllimin e të pandehurit për të marrë një dobi pasurore të kundërligjshme, nuk kishte asnjë. Pasi që dashje direkte është një element thelbësor i krimit, krimi thjesht nuk mund të kryera në mungesë të provave të provuar në këtë nivel të kërkuar të qëllimit. Një dënim nuk mund të merret këtu thjesht duke treguar një vendim të paligjshëm, edhe nëse do të ishte kështu. Një vendim të paligjshëm në vetvete është vetëm një element i krimit, elemente të tjera duhet të jenë të provuar po ashtu, ose nuk mund të ketë dënime.

Në të vërtetë, e vetmja provë në çështjen e qëllimit erdhi nga i pandehuri, i cili me forcë dhe me besueshmëri ka mohuar çdo qëllim për të marrë një përfitim material, apo edhe që ka ndonjë lidhje me te, ose njohuri të palëve në këto raste përveç pranisë së tyre në sallën e gjyqit.

Gjithashtu, gjykata nuk mund të ndihmoje mirëpo thekson se Prokurori nuk ka bërë edhe një argument në lidhje me qëllimin gjatë dhënies së deklaratës së saj përfundimtare. Pozicioni i prokurorit, përsëri, duket të jetë se aktgjykimi ka qenë i paligjshëm, dhe për këtë arsye, aq më tepër, ishte një krim. Avokatit mbrojtës, në anën tjetër, vlerësoi rëndësinë e kësaj çështje dhe të përkushtuar një pjesë të deklaratës së tij të mbylljes të nxjerrë në pah mungesën e ndonjë dëshmie të qëllimit.

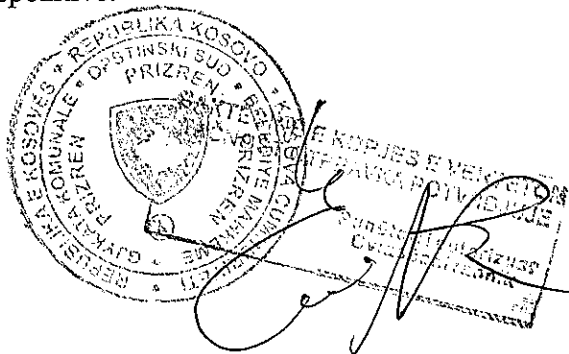
Është e vërtetë, sigurisht, se qëllimi mund të vërtetohet në shumë mënyra, duke përfshirë konkluzione logjike që mund të nxirren nga prova të tjera në rast, përfshirë dëshmitë rrethore. Për shembull, sikur të kishte prova për një marrëdhënie të ngushtë personale ose financiare në mes të një anëtari të familjes së gjyqtarit dhe të paditëseve, dhe dëshmi e një transaksion financiar për të mirën e anëtarit të familjes menjëherë pas vendimeve të gjyqtarit, atëherë gjykata do të fillojnë të nxjerrë disa konkluzione inkriminuese dhe hetim më të thellë. Por këtu nuk kishte asnjë provë edhe nga distanca të afërta me se e nevojshme për konkluzione të tilla. Për gjykatën për të dëshmuar qëllim nga ana e të pandehurit për të marrë një përfitim material do të ishte që të angazhohen në spekulime të pastër, diçka që gjykata nuk mund të bëjë.

Gjykata do të kërkojnë në zyrën e Prokurorit Publik për të shqyrtuar rastet e këtij lloji me shumë kujdes dhe të përmbahen nga ushtrimet e akuzave përderisa nuk ka prova që mund të provojë, prima facie, çdo element të veprës penale duke përfshirë qëllimin.

Për këto arsye, gjykata vendos si në dispozitivë.

Dean Pineles
Kryetari i trupit gjykses

Nexhmije Mezini
Procesmbajtësja

KËSHILLA LIGJORE: Personat e autorizuar mund të ushtrojnë ankesën kundër këtij aktgjykimi në Gjykatën e Qarkut në Prizren përmes Gjykatës Komunale në Prizren brenda pesëmbëdhjetë (15) ditësh nga dita kur një kopje e Gjyimit iu është shërbyer atyre.